

MÀN SƯƠNG TIÊU TÀN

1. Kìa, màn sương âm u tiêu tan, dãy núi non cao kia
 2. Ngàn lần tôi đau trong tâm linh, đuổi sức đương khi đi
 3. Quả thật, anh em ta hân hoan nhóm hết chung quanh ngôi

phô vẻ tươi, Sông quanh co trong trẻo như pha lê phản chiếu
 trên nẻo gai, Thân gian lao trong nơi u minh, ruộng xa xăm
 vinh quang kia, Bao vây ta, vui thay, kẻ yêu thương ta reo

muôn tia sáng Thái dương! Ta sức nhớ tiếng Chúa hứa lúc nhìn
 lo gieo, nước mắt tuôn, Nhưng lời Chúa phán: "Hãy đến! Hỡi người
 lên, ta biết rõ nhau! Cung đàn thánh thót với khúc hát trầm

bụi nước óng ánh sắc cái mộng: Chính lúc sương âm u tiêu
 trung tín"! sẽ thưởng cả công khó, Chính lúc sương âm u tiêu
 bỗng khen Giê - sus, Chúa Cứu Thế, Chính lúc sương âm u tiêu

Diệp khúc:
 tan, thì anh em sẽ biết Chúa rõ hết.
 tan thì anh em sẽ biết Chúa rõ hết. Tôi sẽ biết giống Chúa
 tan, thì anh em sẽ biết Chúa rõ hết. Tôi sẽ biết

MÀN SƯƠNG TIÊU TAN (Tiếp theo)

biết tôi. Nay cô đơn sẽ có Chúa luôn.
giống Chúa biết tôi. Nay cô đơn sẽ có Chúa luôn.

Buổi mai rất sáng láng, rất phước hạnh, hừng đông hoan hô Giê - sus đến.

Chính lúc sương âm u tiêu tan, thì anh em sẽ biết Chúa rõ hết.